

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8761

гр. София, 05.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **2631** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Г. П. П. от [населено място], подадена чрез адв. Г. Д., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005839 от 08.12.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР. В жалбата е обективизирано и искане за спиране на изпълнението на заповедта на основание чл. 166 АПК. Твърди се, че оспорващият работи като технолог и част от трудовете му задължения, включват посещение на строителни обекти с цел измерване и изпитване. Едно от изискванията за заемане на въпросната длъжност, съгласно приложената по делото длъжностна характеристика включват е притежаването на шофьорска книжка. Невъзможността за работа би довела да липсата на трудови доходи, а жалбоподателят е разведен и се грижи за две деца, поради което допуснатото предварително изпълнение на обжалвания акт, с който му е отнето СУМПС, ще доведе до прекратяване на трудовия му договор и лишаване от месечни доходи. В подкрепа на твърденията си ангажира и писмени доказателства.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо Г. П. П. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „дд“ от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира

изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни вреди, изразяващи се в невъзможност за изпълнение на трудовите задължения, респ. лишаване от месечни доходи и прекратяване на трудово правоотношение с „Контрол консулт“ ЕООД. В тази връзка от страна на жалбоподателя са ангажирани писмени доказателства, а именно – длъжностна характеристика от 17.05.2018г., видно от която част от задълженията му се изпълняват на строителни обекти, извън офиса на дружеството. Пак в същата за заемане на длъжността „технолог“ е вменено изискването- работникът да притежава СУМПС категория „В“, както и сертификат за акредитация, видно от който лицето е акредитирано да извършва изпитване на асфалтови смеси, настилка на пътища и др., което пък е пряко свързано с длъжността, която изпълнява в момента. От същите е видно, че СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняване на правото на труд на Г. П..

С оглед горното, като съобрази представените по делото доказателства и вида на наложената ПАМ – „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца“, съдът приема, че допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на процесната заповед ще причини на жалбоподателя значителни затруднения при осъществяване на правото му на труд, респ. възможност за прекратяване на трудовото му правоотношение с „Контрол консулт“ ЕООД и липса на трудови доходи.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 7 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005839 от 08.12.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: